

Recomandări de politici la nivel național și UE

Metodologia grupului de tineri consolidată și îmbunătățită pentru construirea de
relații sănătoase
Regrupa

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Mihai Lupu (coordinator and author)

17.12.2022

CONTRIBUITORI

Vlăduț Andreescu

Ako Kārlis Cekulis

Dragă Ali

Madara din Kana

Madara Mazjāne

Clara Badenes Torres

Raya Tsvetkova

Echipa de bibliotecari din sistemul de biblioteci publice din România

Proiectul „Metodologie consolidată și actualizată de lucru cu tineri, pentru construirea de relații sănătoase” (Nr. 2020-2-LV02-KA205-0032012) a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene „Erasmus+: Tineret în acțiune” administrat în Letonia de Agenția pentru Programe Internaționale de Tineret. Această publicație reflectă strict opiniile autorilor, Comisia nefiind responsabilă pentru nicio modalitate de folosire a informațiilor conținute.

CUPRINS

<u>eu</u> .Introducere	3	<u>I.1. Domeniul de aplicare și obiectivele</u>	
	3	<u>I.2. Cum am lucrat/metodologie</u>	
	4	<u>II. Unde suntem în ceea ce privește legislația legată de tineret?</u>	
	6	<u>III. Care sunt lucrările în desfășurare privind cadrul legal privind tineretul?</u>	
			11
		<u>IV.Recomandări</u>	
	13	IV.1. Cercetarea de birou	14
		IV.2. Grupurile focus și grupurile de tineri sunt dinamice	21
<u>ÎN</u> .Observații de încheiere			35
<u>NOI</u> .Referințe			36

I. INTRODUCERE

Una dintre componentele principale ale programului „Consolidarea și îmbunătățirea metodologiei grupurilor de tineri pentru construirea de relații sănătoase (Re-GROUP)” este legată de recomandările de politică, atât la nivel național, cât și la nivelul UE. Pentru aceasta, fiecare dintre organizațiile partenere a desfășurat o serie de acțiuni: 1. cercetarea politicilor existente la nivel național și 2. focus grupuri cu specialiști în activitatea de tineret. Concluziile acestei lucrări sunt prezentate pe scurt în prezentul document.

Contextul este simplu, proiectul implicând utilizarea unei metodologii de lucru cu tinerii deținută, testată și implementată în Lavia de către Centrul Marta în ultimii 10 ani, dar și la nivel internațional timp de doi ani. Cu acest proiect, metodologia a fost implementată în comunități suplimentare din Bulgaria, Letonia, România și Spania, oferind suficiente date pentru a formula o serie de recomandări care să fie disponibile pentru factorii de decizie la nivel local, național și UE. Autorul prezentului document, precum și echipele naționale care implementează programul, sunt conștienți de faptul că procesul de elaborare a politicilor este o întreprindere lungă, uneori complicată, prin urmare nu avem ca scop nicio schimbare de politică prin proiectul actual. Cu toate acestea, fiecare dintre organizațiile partenere se va putea angaja în continuare în discuții în țările lor respective, de asemenea, fiind un proiect finanțat Erasmus+, în orice discuție viitoare la nivelul UE, privind schimbările care abordează programele de tineret.

I.1. Domeniul de aplicare și obiectivele

Ideea din spatele componentei de politică este de a angaja fiecare dintre organizațiile partenere în legarea activității lor desfășurate având ca grup țintă adolescenții cu reglementările existente, identificând eventualele lacune, suprapuneri și diferențe între ceea ce există în legi, dar nu este implementat, și să formuleze recomandări pentru schimbarea a ceea ce există și potențial a veni cu noi propuneri, neexistând încă în legislație.

Nu suntem doar consumatori ai ceea ce există, dar putem și trebuie să contribuim la asigurarea faptului că legile și reglementările pe care le avem sunt actualizate pentru a reflecta nivelul de emancipare al societății, cu nevoile, realitățile și dorințele ei. De asemenea, trebuie să ne uităm la modul în care cadrul instituțional, interinstituțional și intersectorial este de fapt suficient de matur pentru a susține punerea în aplicare a legislației.

De aceea, testarea unei astfel de metodologii poate oferi și a oferit informații valoroase cu privire la: 1. cât de mult o absorb comunitățile noastre ca pe ceva util în procesul de a contribui la o mai bună calitate a vieții

la nivel local, 2. Cum ne putem baza pe nivelul local existent. capacitatea instituțională și interdisciplinară de a asigura continuitatea serviciilor pe care le-am activat în cadrul comunităților prin metodologia, după finalizarea proiectului finanțat, 3. unde am contribuit fie la susținerea legislației existente, fie la propunerea de noi idei care să îmbunătățească ceea ce avem ca legi , și chiar să vină cu lucruri care nu sunt încă acoperite.

I.2. Cum am lucrat/metodologie

Ne-am concentrat pe patru părți pentru a avea suficiente date pentru a veni cu recomandări:

1. Implementarea metodologiei la nivel local, adică formarea lucrătorilor de tineret pentru a o putea folosi, înființarea unor grupuri de tineri - de aici, fiecare echipă ar putea vedea ce funcționează, ce lipsește în comparație cu cadrul legal;
2. Efectuarea cercetării documentare privind legislația actuală privind bunăstarea tinerilor pentru fiecare dintre cele patru țări, Bulgaria, Letonia, România și Spania - aceasta ne oferă o imagine despre ceea ce avem, ce există și cum este implementat;
3. Efectuarea cercetării calitative prin organizarea de focus grupuri cu lucrători de tineret și specialiști în legislația pentru tineret – aceasta dă șansa de a intra în mai multe detalii pe diverse teme legate de subiect;
4. Pregătirea recomandărilor - care este scopul acestui document.

În fiecare dintre cele patru domenii menționate mai sus au existat elemente legate de granularitatea procesului care ar trebui menționate. De exemplu, pentru prima, implementând metodologia, lucrătorii de tineret au folosit formulare de evaluare după fiecare sesiune cu adolescenții, observând ce a funcționat, ce poate fi îmbunătățit, cum a reacționat tinerii la subiectul discutat etc.

Aceste date sunt utile pentru a înțelege nivelul de deschidere în comunitatea în care este implementată metodologia. Știind acest lucru, se pot căuta soluții în abordarea subiectului/subiectelor respective inclusiv propunerea unor modificări la nivel local. De exemplu, în România, Violeta, una dintre lucrătoarele de tineret care este bibliotecară în satul Ocnița, județul Dâmbovița, a încheiat întâlnirile cu primul grup de tineret pe care l-a facilitat și a prezentat programul și metodologia la nivelul Consiliului Local al acesteia. comunitate, cerând un buget mic care să fie folosit pentru a trimite adolescenții într-o tabără de astronomie, lucru despre care s-a discutat în ultimele sesiuni ale grupului de tineri. Consiliul Local a votat și au fost obținute fondurile, cu promisiunea că pentru fiecare grupă de tineri începută vor fi alocate fonduri. Acesta este unul dintre numeroasele exemple în care ascultarea nevoilor și dorințelor adolescenților care participă la grupurile de tineri duce la o schimbare a reglementărilor locale.

Pentru componenta de cercetare de birou, intenția a fost de a analiza legislația existentă în fiecare țară, fie una care este dedicată bunăstării tinerilor, fie/și legile în care sunt menționate drepturile tinerilor. De exemplu, în *Bulgaria toate sistemele eficiente de protecție a copilului sunt, prin definiție, multisectoriale. În Bulgaria, această abordare transsectorială este, de asemenea, instalată operațional în configurația Agenției de Stat pentru Protecția Copilului (SACP) și a Consiliului Național pentru Protecția Copilului, care este un organism cu funcții consultative și de coordonare înființat la SACP. Cu alte cuvinte, Protecția Copilului nu este „deținută” de niciun minister, ci trece peste diferite – Educație, Interne, Justiție, Politică Socială, Cultură și Tineret. Natura politicilor de protecție a copilului este așadar „orizontală”, după cum au spus partenerii bulgari.*

A treia componentă a acoperit cercetarea calitativă, prin organizarea de focus grupuri în fiecare dintre țările partenere, cu următoarea dinamică recomandată:

1. Timp recomandat pentru a fi petrecut în fiecare focus grup, aprox. 2,5 ore, cu 30 de participanți care urmează să fie incluși în aceste evenimente:
 - 30 de minute, făcând o prezentare a ceea ce s-a făcut până acum, obțineți o contribuție de la lucrătorii de tineret despre cum a fost pentru ei să faciliteze grupurile de tineri, cum au văzut ei relevanța programului pentru adolescenți;
 - 45 de minute de discuții despre cadrul legal existent și diferite metodologii și abordări disponibile și cum putem construi punți;
 - 60 de minute, exercițiu de brainstorming asupra a ceea ce pot/ar trebui să fie schimbări la nivel local, național și UE pentru ca adolescenții să aibă mai multe oportunități și contexte pentru a discuta subiecte de interes pentru ei, cel puțin pe cele abordate de metodologie;
 - 15 minute, observații finale, concluzii și pașii următori.

2. Întrebări de ghidare în timpul evenimentului/evenimentului (nu în această ordine):
 - Care sunt politicile de tineret care ajută în efortul de extindere a unor astfel de metodologii, precum Re-GROUP? Cât de mult din cadrul existent este implementat și implementabil? Unde sunt blocajele? Ce schimbări sunt necesare (imperative, plăcute)?
 - Care sunt cele mai bune instituții / organizații / profesioniști ancoră care să se ocupe de implementarea unor astfel de metodologii? Care sunt oportunitățile și provocările pentru ei pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea?
 - Este o capcană să împingă astfel de metodologii către școli și să se gândească că le pot acoperi prin îmbunătățirea curriculei existente? Ar funcționa acest lucru (pro și contra)? Este sustenabil?
 - Cât de multe dintre schimbările necesare în cadrul legal se referă la politicile UE și naționale și câte decizii locale (consiliu local, primărie etc.) și aplicarea cadrului legal

existent?

- Ce este necesar pentru a avea bugetele necesare și alte resurse necesare pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea unor astfel de metodologii?
- Cum putem face punți între metodologiile și programele existente care abordează subiecte similare?
- Cum se poate asigura un nivel ridicat de profesionalism în implementarea unor astfel de metodologii? Ce este necesar la nivelul cadrului legal (dacă există) pentru a ajuta în acest proces de menținere a unor astfel de programe și metodologii la un nivel ridicat de calitate?
- Dacă sunt necesare schimbări de politică, care sunt cele mai bune instituții pentru a conduce astfel de procese (la nivel local, național și UE)?
- Ce este necesar pentru a promova recomandări de modificări ale cadrului legal (date, expertiză, interval de timp, fonduri, suport organizațional etc.)?

II. Unde suntem în ceea ce privește legislația legată de tineret?

1. Bulgaria

În Bulgaria, temeiurile juridice ale protecției copilului se regăsesc în Constituția din 1991 și într-o serie de acte de fond ale legislației primare și secundare care au fost adoptate și modificate de atunci; aceste legi și politici au fost dezvoltate în momente și ritmuri diferite și nu neapărat gândite la fel de sistematic interconectate ca o fundație coerentă a unui sistem de protecție a copilului. Dintre acestea, cele mai relevante includ:

- Constituția Republicii Bulgaria din 1991: articolul 14 stabilește că „Familia, maternitatea și copiii se bucură de protecția statului și a societății”. În plus, articolul 47 evidențiază și responsabilitatea părinților pentru îngrijirea copiilor lor și obligația statului de a-i asista în conformitate cu obligațiile din Convenția cu privire la drepturile copilului. În timp ce Constituția impune statului o obligație de a proteja copiii abandonați, nu îi impune statului o obligație specifică de a proteja copiii care sunt expuși riscului de abuz, neglijare sau exploatare. Cu toate acestea, obligația de a oferi protecție și îngrijire speciale copiilor ar putea fi considerată ca incluzând acest rol. Constituția mai stabilește că condițiile și procedura pentru restrângerea sau suspendarea drepturilor părințești sunt stabilite prin lege (articolul 47).
- Legea privind protecția copilului (CPA) și regulamentele de implementare a acesteia; CPA a fost promulgat pentru prima dată în 2000, a trecut printr-o revizuire majoră în 2003 și a fost modificat de mai multe ori ulterior; după cum prevede articolul 1, CPA „guvernează drepturile copilului; principiile și măsurile pentru protecția copilului; organele de stat și municipale și interacțiunea acestora în procesul de desfășurare a activităților de protecție a copilului, precum și participarea persoanelor juridice și a persoanelor fizice la activitățile menționate”. Acesta a stabilit organele responsabile cu protecția copilului.

- Legea asistenței sociale (SAA) și regulamentele de implementare a acesteia au fost promulgate pentru prima dată în 1998 și modificate de mai multe ori (ultima revizuire datează din 2016). Este important de menționat că o nouă Lege a serviciilor sociale a fost adoptată și va intra în vigoare la 1 ianuarie 2020; va aduce schimbări semnificative în Legea privind asistența socială și Legea privind protecția copilului. SSA formulează tipurile de prestații de asistență socială și servicii sociale disponibile cetățenilor vulnerabili din Bulgaria, inclusiv copiilor; înființează Agenția de Protecție Socială și filialele acesteia la nivel local, în cadrul cărora funcționează direcțiile de protecție a copilului.
- Codul familiei stabilește drepturile părinților și copiilor în cadrul familial și reglementează aspecte precum căsătoria, divorțul, filiația și adopția; conține și o secțiune specifică privind relațiile dintre părinți și copii. În cadrul acestuia, stabilește că copiii au dreptul de a fi crescuți și educați într-un mod care să le asigure dezvoltarea fizică, psihică, morală și socială (articolul 124); și, de asemenea, că părinții nu trebuie să folosească forța sau alte metode de educație care scad demnitatea copilului (articolul 125).
- Strategia Națională pentru Copil (2008-2018) este principalul document strategic în legătură cu drepturile copilului în Bulgaria. Strategia națională identifică direcțiile și acțiunile prioritare pentru îmbunătățirea drepturilor și bunăstării copiilor din Bulgaria și urmărește să elaboreze un Plan de acțiune cuprinzător pentru copii și tineri. Printre prioritățile privind protecția copilului, strategia națională 2008-2018 a identificat îngrijirea alternativă a copiilor, protecția copiilor împotriva abuzului, violenței și exploatării și drepturile infractorilor minori la un tratament echitabil și legal.
- Programul Național pentru Protecția Copilului este adoptat în fiecare an de Consiliul de Miniștri ca Plan Operațional al Strategiei Naționale pentru Copil. Acesta reglementează obligațiile tuturor instituțiilor statului în implementarea activităților de asigurare și respectare a drepturilor copiilor în Republica Bulgaria în conformitate cu interesul superior al acestora.
- Strategia națională „Viziunea pentru dezinstituționalizarea copiilor în Republica Bulgaria” 2010-2025 definește o politică de tranziție de la îngrijirea instituțională la cea comunitară și prescrie o foaie de parcurs pentru dezinvestirea succesivă din structurile de îngrijire nefamiliale. Strategia este echipată cu un Plan de acțiune pentru implementarea acesteia. Prima a fost adoptată în 2010 și după aceea a fost urmată de rapoarte anuale de monitorizare. În octombrie 2016 a fost adoptat un al doilea plan de acțiune.
- Programul național de prevenire a violenței și abuzului asupra copiilor 2017-2020 și Planul de acțiuni pentru implementarea acestuia (2017-2018) stabilesc prevenirea tuturor formelor de violență asupra copiilor (fizică, emoțională, sexuală) în toate mediile (cămine, școli). , instituții de îngrijire alternativă, mediu digital, instituții penale) ca prioritate pentru guvern. Planul de acțiune stabilește diferitele structuri și proceduri, precum și resursele – atât umane, cât și facilități și financiare pentru implementarea acestuia.
- În ceea ce privește legislația privind accesul copiilor la justiție, principalele prevederi sunt cuprinse în Codul penal și Codul de procedură penală, Legea privind combaterea actelor antisociale, Legea minorilor și a minorilor. Acesta din urmă este pilonul principal al sistemului bulgar de justiție pentru copii. Deși la momentul adoptării sale a fost considerat un pas pozitiv, deoarece a instituit un sistem separat de gestionare a infracțiunilor împotriva copiilor (divergendu-le de sistemul de justiție penală), acesta rămâne învechit și punitiv, indiferent de modificările introduse din 2001. Au existat mai multe încercări de a începe reforma sistemului de justiție pentru copii în ultimii 20 de ani. Cel mai recent include: 1) documente de politică adoptate de Guvern: Conceptul de politică de stat Justiție pentru Copil (2011), Foaia de parcurs pentru implementarea Conceptului de politică de stat Justiție pentru Copil (2013)²⁸ și Strategia actualizată pentru continuarea Reforma sistemului judiciar (2015); 2) investiții în sistem și îmbunătățirea acestuia prin proiectul elvețian bulgar

implementat de Ministerul Justiției (2012-2017) și; 3) stadiu avansat de elaborare a Legii privind deturnarea delincvenților minori de la procedurile penale și implementarea măsurilor educaționale (DUOCRIEMA) la Ministerul Justiției care a rezultat din dialogul fără precedent între principalii actori guvernamentali și neguvernamentali, inclusiv sistemul judiciar din 2013–2016.¹

2. Letonia

Conform Legii Tineretului, tinerii din Letonia sunt persoane cu vârsta cuprinsă între 13 și 25 de ani. Politica de tineret este ansamblul de activități destinate în toate domeniile politicii de stat pentru a promova dezvoltarea sănătoasă și versatilă a tinerilor, includerea lor în societate și îmbunătățirea calității vieții. Ca urmare a implementării politicii de tineret, părțile interesate (instituțiile de stat și municipale, organizațiile de tineret etc.) promovează inițiativele tinerilor, participarea acestora la procesele decizionale și la viața socială, susțin activitatea de tineret și oferă copiilor o tranziție mai ușoară la statutul de adult, prevăzând activități corespunzătoare pentru dezvoltarea personală a tinerilor. Baza politicii de tineret este munca pentru tineret — un set practic planificat de activități dezvoltate pentru tineri (evenimente, proiecte, programe) pentru a le îmbunătăți calitatea vieții.

Implementarea politicii de tineret este influențată de mai multe aspecte, deoarece viața tinerilor este legată de majoritatea domeniilor politicii de stat, de aceea aceasta este politica intersectorială care trebuie să implementeze sarcini specifice ale politicii de tineret; susține inițiativele tineretului, educația non-formală, oportunitățile de activități utile în timpul liber, accesul la informație.

Pentru a asigura tinerilor și lucrătorilor de tineret, precum și factorii de decizie de la nivel de stat și municipalitate cu informațiile legate de afacerile tineretului, Ministerul Educației și Științei administrează Portalul Politicii pentru Tineret și Oportunități pentru Tineret².

În funcție de atribuțiile lor, municipalitățile desfășoară activități de tineret luând în considerare principiile de bază ale politicii de tineret și documentele de planificare a politicii de stat în domeniul tineretului. Specialiștii municipali în probleme de tineret lucrează cu tinerii și colaborează cu persoanele implicate în implementarea politicii de tineret, vin cu sugestii pentru dezvoltarea politicii de tineret, implementează și coordonează evenimente, proiecte și programe informative și educaționale în domeniul politicii de tineret și alte activități care promovează îmbunătățirea calității vieții tinerilor.

Orientări de politică de tineret pentru 2021-2027

Scopul proiectului este de a planifica o politică de acțiune pentru promovaredezvoltarea deplină și cuprinzătoare a tinerilor, îmbunătățirea calității vieții și consolidarea participării tinerilor.

Orientările au stabilit următoarele direcții de acțiune pentru a realiza acest lucru:

1. Consolidarea calității muncii pentru tineret.
2. Crearea și dezvoltarea sistemului de muncă pentru tineret.
3. Încurajarea participării mai largi și mai active a tinerilor.
4. Promovarea dobândirii competențelor și abilităților necesare pieței muncii și vieții independente.
5. Promovarea incluziunii tinerilor cu oportunități limitate.

¹ Pentru mai multe detalii, consultați <https://www.unicef.org/bulgaria/en/media/9361/file>

² Vedea, www.jaunatneslietas.lv

Scopul orientărilor și direcțiile de acțiune sunt stabilite în conformitate cu documentele de planificare a dezvoltării Uniunii Europene (denumită în continuare UE) și la nivel național, care determină prioritățile sectorului de politică de tineret.

Strategia de dezvoltare durabilă a Letoniei până în 2030

În strategia de dezvoltare durabilă a Letoniei, se disting patru domenii, care formează baza viitorului societății letone: creativitate, toleranță, cooperare și participare:

- 1) creativitate – capacitatea de a crea idei noi, forme de acțiune sau de a conecta ideile, conceptele, metodele și acțiunile existente într-un mod nou;
- 2) toleranță – atenuarea tuturor formelor de excludere socială și discriminare, inclusiv inegalitatea veniturilor, discriminarea de vârstă și gen pe piața muncii, prejudecățile etnice și barierele instituționale lingvistice;
- 3) cooperare – crearea cooperării orizontale și verticale între instituții și cetățeni;
- 4) participarea – dezvoltarea durabilă necesită și o anumită schimbare de atitudine și obiceiuri, precum și implicarea activă a societății.

Planul național de dezvoltare al Letoniei 2021-2027

Direcțiile de acțiune și sarcinile incluse în orientările politicii de tineret sunt subordonate celor trei Planuri naționale de dezvoltare ale Letoniei 2021-2027. priorități

Prioritatea 1 „Familii puternice, oameni sănătoși și activi”:

- a) direcția de acțiune *"Incluziune socială"* prevede extinderea și consolidarea sensului și tipurilor de lucru cu tinerii pentru a promova o tranziție eficientă de la copilărie la maturitate;
- b) direcția de acțiune *„Bunăstarea psihologică și emoțională”* prevede pentru **prevenirea violenței**, incl. reducerea mobbing-ului în rândul tinerilor și intervenția în timp util în diverse situații de criză, întărirea rezistenței psihologice și emoționale a oamenilor și a capacității de a găsi o soluție favorabilă. În cadrul acestui curs de acțiune, consolidarea **sănătății sexuale și reproductivă** în societate și reducerea riscurilor de răspândire a bolilor infecțioase prin îmbunătățirea sănătății psihologice și emoționale, care sunt foarte relevante în special în grupa de vârstă a tinerilor.

Prioritatea 2 „Cunoștințe și abilități pentru creșterea personală și națională”

„Mediul educațional incluziv” are în vedere implicarea copiilor și tinerilor expuși riscului de excludere socială (riscuri socio-economice, nevoi speciale, tineri în situații defavorizate, riscuri de părăsire timpurie a școlii) în afara educației formale (inclusiv educație informală și hobby-uri) în măsuri (inclusiv în mediul școlar - atât în învățământul general, cât și profesional) și măsuri preventive și permanente de reducere a tuturor tipurilor de violență în instituțiile de învățământ, precum și măsuri de sprijin pentru copii și tineri, educatori, personalul școlar și familii.

Prioritatea 3 „Societate unificată sigură și deschisă” include extinderea abilităților și oportunităților de autoorganizare, cooperarea societății, în special prin dezvoltarea educației civice a tinerilor, participarea cetățenilor în organizații neguvernamentale, sindicate și voluntariat.

3. România

În România, responsabilitatea pentru politica de tineret este împărțită între autoritățile de nivel central și autoritățile locale. În limitele Legii Tineretului³, autoritățile locale sunt libere să dezvolte inițiative și rareori există o coordonare la nivel național. Mai mult, unul dintre cele mai importante instrumente utilizate pentru implementarea politicii de tineret, de către Ministerul Tineretului și Sportului, dar și de către Ministerul Culturii, este alocarea de granturi pentru proiecte mici ale ONG-urilor de tineret (până în decembrie 2021)/ Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse⁴ (din ianuarie 2022).

Oficiile județene pentru tineret și sport, centrele culturale studențești, precum și oficiile județene pentru cultură, universitățile și școlile au un grad mare de autonomie în stabilirea activităților și calendarelor lor de lucru cu tinerii. Această strategie asigură accesibilitatea la activitățile de tineret și activitatea pentru tineret a unui număr mare de tineri din multe regiuni, orașe, orașe și sate. Totuși, întregul teritoriu național nu este acoperit în aceeași manieră, iar nivelul de accesibilitate la activitățile pentru tineret și munca pentru tineret variază în mare măsură pe teritoriul țării (tinerii din unele orașe beneficiază de un număr mai mare de activități și servicii în comparație cu alți tineri). Coordonarea națională în domeniu este foarte dificilă în absența unor mecanisme puternice de monitorizare și evaluare în domeniul activităților de tineret și al activității pentru tineret.

Instituția dedicată politicii de tineret a fost până în decembrie 2021 Ministerul Tineretului și Sportului, înființat în 1990. În ianuarie 2022 a fost finanțat Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse. Cu toate acestea, măsurile de politică pentru tineret sunt împrăștiate în alte domenii de politică, cum ar fi educația, afacerile sociale și cultura. Din 2001, documente strategice în domeniul tineretului, inclusiv Strategia națională în domeniul politicii de tineret 2015-2020⁵ au reunit obiectivele generale și operaționale ale politicii de tineret. Cu toate acestea, Strategia Națională în Domeniul Politicii de Tineret 2015-2020 nu a fost susținută de un plan de acțiune, alocări bugetare clare și un plan de monitorizare. O nouă Strategie pentru tineret pentru perioada următoare nu a fost adoptată de Guvernul României până în martie 2022. Prin urmare, coordonarea între autoritățile de nivel înalt responsabile cu politica de tineret nu este sistematică, iar autoritățile centrale responsabile în domeniul tineretului nu au control asupra oportunității și implementarea deplină a acțiunilor pentru îndeplinirea obiectivelor politicii de tineret.⁶

O propunere pentru o nouă lege a tineretului, așteaptă în prezent să fie discutată și votată în Parlamentul României.⁷

³ Vezi, <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/73834>

⁴ Vezi, <https://www.mfamilie.gov.ro/>

⁵ Vezi, <http://mts.ro/wp-content/uploads/2015/01/Strategia-tineret-ianuarie-2015.pdf>

⁶ Vedeti textul în format original aici, <https://national-policies.eacea.ec.europa.eu/youthwiki/chapters/romania/overview>

⁷ Vezi versiunea în română aici, https://www.cdep.ro/pls/proiecte/docs/2018/pr716_18.pdf

4. Spania

Pentru Spania, pentru a înțelege cadrul legal privind tineretul, ar trebui să se uite cel puțin la următoarele acte legislative:

- *Legea pentru protecția globală a copiilor și adolescenților împotriva tuturor formelor de violență* a fost aprobată în prima jumătate a anului 2021. Aceasta este o legislație de pionierat pentru protejarea minorilor împotriva oricărui tip de violență și prin care s-a realizat, printre alte măsuri, obligația de a raporta autorității competente orice situație de violență asupra copiilor, sau că termenul de prescripție pentru infracțiunile de abuz asupra copilului nu începe să conteze până când victima împlinește vârsta de 35 de ani. Această lege include și crearea de unități specializate în conștientizarea și prevenirea situațiilor de violență asupra minorilor de către organele de drept, sau crearea figurii coordonatorului de bunăstare și protecție în școli, care va asigura realizarea protocoalelor de acțiuni împotriva agresiunii, hărțuirii cibernetice, hărțuirii sexuale și violenței de gen.⁸
- *Al Guvernului reformă expresă*⁹ (septembrie 2021) pentru a aborda violența indirectă intră în vigoare. Această nouă lege încorporează o modificare a Codului civil care restrânge regimul de vizitare și ședere pentru părinții condamnați pentru abuz, sau cu indicii că l-au săvârșit. Înainte de această lege, copiii puteau fi predați părinților care au comis violență domestică împotriva soției lor.
- Mutilarea genitală feminină, indiferent de tipul practicat, constituie o infracțiune de vătămare conform Codului penal spaniol.¹⁰ Potrivit reformei introduse în Legea organică 11/2003, din 23 septembrie 2003, privind măsurile specifice privind siguranța cetățenilor, violența în familie și integrarea socială a străinilor, publicată în Monitorul Oficial de Stat (BOE) nr.234 din marți, septembrie. 30, 2003. Această lege protejează în mod specific fetele tinere, deoarece acestea suferă de obicei aceste proceduri în primele etape ale vieții.

Toate acestea menționate mai sus sunt menite să ofere o privire asupra cadrului legal legat de tineret, și nu unul exhaustiv, dar pot fi folosite cu ușurință ca bază pentru discuții ulterioare cu privire la modul în care fiecare dintre cele patru țări se angajează să apere drepturile tinerilor. .

⁸ Pentru mai multe informații, consultați, <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2021-9347#:~:text=La%20ley%20tiene%20por%20objeto,integral%2C%20que%20incluyan%20la%20sensibilizaci%C3%B3n%2C>

⁹ A se vedea, https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2021-13472

¹⁰ A se vedea, <https://www.boe.es/buscar/doc.php?lang=es&id=BOE-A-2003-18088>

III. Care sunt lucrările în desfășurare privind cadrul legal privind tineretul?

Mai jos, sunt enumerate cele mai recente acte legislative care fie sunt adoptate la nivel național și așteaptă să fie implementate, fie legi care așteaptă finalizarea procesului de aprobare. Un lucru care rezultă din analizarea atât a ceea ce există, cât și a celor planificate este că țările UE se îndreaptă rapid și serios către abordarea subiectului important al drepturilor tinerilor.

Unele țări, cum ar fi Spania și Letonia, sunt acum mai interesate de adoptarea unei legislații foarte de nișă pe anumite subiecte legate de tineret, cum ar fi garantarea libertății sexuale în Spania sau orientările de prevenire și intervenție a agresiunii pentru instituțiile de învățământ din Letonia, în timp ce Bulgaria caută acum mai multe legături. oportunități în rândul mai multor instituții care au mandat în abordarea problemelor tineretului, cum ar fi sistemul multisectorial de protecție a copilului care identifică responsabilitățile fiecărui sector pentru a preveni nevoia de protecție a copilului și a răspunde la violență, îngrijire alternativă, la comportamentul criminal, iar România este în mijlocul unui proces la scară largă, transsectorial, de promovare a unei noi strategii și a unui plan de acțiune ambițios în domeniul politicii de tineret 2021 - 2026.

BULGARIA

A CONTINUUM FROM PRIMARY, SECONDARY AND TERTIARY PREVENTION
detection, reporting and referral, to service provisions to ensure rehabilitation and recovery

A MULTI-SECTORIAL CHILD PROTECTION SYSTEM THAT MOVES OUT OF THE TRANSITION AND A PROJECT-BASE PERIOD

identifies the responsibilities for each sector to prevent the need for child protection and respond to violence, alternative care, to criminal behaviour in a coordinated manner

A CHILD-RIGHTS APPROACH
will assess and pursue his/her best interest by consulting the child and taking his/her opinions into account

LATVIA

CONSTRUCTIVE REPRODUCTIVE HEALTH AND RIGHTS EDUCATION IN SCHOOLS
signed memorandum, May 2022

NATIONAL BULLYING PREVENTION AND INTERVENTION GUIDELINES FOR EDUCATIONAL INSTITUTIONS
guidelines for education institutions created, August 2022

SPAIN

ONLY YES IS YES LAW / ORGANIC LAW FOR THE COMPREHENSIVE GUARANTEE OF SEXUAL FREEDOM,
waiting for approval

REAL AND EFFECTIVE EQUALITY OF TRANS PEOPLE AND FOR THE GUARANTEE OF LGBTI RIGHTS
presented in June 2022

ROMANIA

COMPLETION AND ADOPTION OF THE NATIONAL STRATEGY AND ACTION PLAN IN THE FIELD OF YOUTH POLICY 2021 – 2026
in accordance with the strategic objectives established by the former Ministry of Youth and Sports through the consultation of civil society, TBD

URGENT COMPLETION OF THE TRANSITION PROCESS OF THE YOUTH COMPONENT FROM THE FORMER MINISTRY OF YOUTH AND SPORTS TO THE NEW MINISTRY OF FAMILY, YOUTH AND EQUAL OPPORTUNITIES
completion and operationalization TBD

MODERN
PROGRESS

IV. RECOMANDĂRI

Există două părți legate de recomandări care vor fi prezentate în acest raport. Una provine din partea de cercetare de birou, fiind propuneri discutate în alte contexte, de către diverse organizații active în activitatea de tineret din cele patru țări luate în considerare. Un altul vine din partea echipei proiectului, din discuțiile purtate în perioada de implementare, din observarea dinamicii grupurilor de tineret și din focus-grupurile cu lucrători de tineret și experți în politica de tineret.

IV.1. Cercetarea de birou

1. Bulgaria

Echipa din Bulgaria se concentrează pe patru domenii prioritare de intervenție, conform unui raport al UNICEF¹¹, cu recomandări pentru bunăstarea copiilor și siguranța în școli, precum și două intersectoriale, sistemice, una de buget și una de consolidare a capacității instituționale.

Oportunități de îmbunătățire în domeniul bunăstării:

- Rolul mai clar al școlilor în rețeaua de servicii sociale la nivel comunitar: rol în schimbul de informații, identificarea familiilor aflate în nevoi, identificarea indivizilor expuși riscurilor;
- Creșterea și profesionalizarea forței de muncă din școală pentru MHPSS (psihologi școlari, asistenți sociali etc.);
- Intervenții și servicii MHPSS mai bune în școli, încorporate într-o abordare a întregii școli;
- Îmbunătățirea bunăstării personalului școlii, recunoașterea riscurilor de burnout și dotarea acestora cu abilități de a face față stresului și de a deveni mai rezistenți;
- Consolidarea colaborării transsectoriale între serviciile de educație, sănătate, sociale și de protecție.

Oportunități de îmbunătățire în domeniul școlilor sigure:

- Școli cu echipamente de apă și canalizare mai bune și echipamente și practici de igienă personală;
- Consolidarea participării părinților în procesele de planificare școlară;
- Consolidarea rolului elevilor în împărtășirea mesajelor de sănătate.¹²

Analiza situației privind managementul finanțelor publice (GFP) identifică unele probleme sistemice GFP care afectează realizarea drepturilor copiilor și ar putea fi abordate pentru a promova bunăstarea copilului și pentru a minimiza impactul negativ al COVID-19 asupra copiilor, adolescenților și familiilor acestora.

- Concentrarea insuficientă a alocărilor bugetare asupra rezultatelor copiilor și asupra celor mai vulnerabile grupuri de copii. În termeni absoluți, cheltuielile totale pentru copii (total și per copil) au crescut din 2017. Aceste alocări, însă, nu se concentrează pe rezultate și nu sunt suficient de direcționate pentru a sprijini cele mai vulnerabile grupuri de copii.
- Disponibilitate limitată a datelor bugetare dezagregate. Disponibilitatea unor date bugetare bune este crucială pentru a sprijini planificarea bugetară în domeniile legate de copii și pentru a urmări cât de bine sunt transpuse angajamentele de politică în acțiuni directe. Datele bugetare dezagregate nu sunt adesea colectate pentru a se asigura că politicile și intervențiile sunt bine direcționate, eficiente și monitorizate și acest lucru limitează și posibilitatea analizei echității.
- Accent limitat asupra rezultatelor în ciclurile de politici și bugetare. Politica publică presupune reconcilierea priorităților și riscurilor conflictuale printr-o bună analiză pentru a ajunge la cea mai bună opțiune și pentru a determina instrumentele, instituțiile și managementul necesar pentru implementarea și menținerea politicilor care asigură atingerea unor rezultate durabile.
- Monitorizarea implementării este inconsecventă și este adesea neclară de ce legislația și politicile existente nu își ating obiectivele: motivele pot fi diferite și pot include politici nu bine direcționate, implementare inadecvată, calendar necorespunzător, grupuri țintă selectate necorespunzător, finanțare insuficientă etc.
- Finanțarea limitată a intervențiilor transsectoriale care abordează probleme atât de complexe precum dezvoltarea timpurie a copilăriei, includerea copiilor cu dizabilități și nevoile de sănătate mintală ale adolescenților. Există dovezi ale parteneriatelor la nivel de ministere, furnizori regionali

¹¹ A se vedea raportul raportului UNICEF, Analiza sistemului de protecție a copilului în Bulgaria, p. 110, <https://www.unicef.org/bulgaria/en/media/9361/file>

¹² aceeași

și locali, dar acestea sunt adesea inconsecvente, iar mecanismele de finanțare nu promovează intervenții intersectoriale.

- Este posibil ca autoritățile locale să nu aibă suficientă capacitate, buget și autoritate pentru a dezvolta și implementa soluții care să răspundă nevoilor copiilor și adolescenților. Poate fi atribuită parțial autorității limitate acordate administrației publice locale, nealinerii responsabilităților între autoritățile și furnizorii de servicii centrale, regionale și locale, lipsei sau capacității limitate a administrațiilor publice locale și finanțării inadecvate. Ca urmare, accesul la servicii medicale de calitate, ECEC și servicii sociale variază dramatic de la o țară la alta.¹³

2. Letonia

Echipa din Letonia sa concentrat pe trei probleme principale considerate prioritare acum, după cum urmează:

Sănătatea reproductivă constructivă și educația pentru drepturile în școli

La 20 mai 2022, Asociația Tinerilor Medici din Letonia, 15 ONG-uri, 3 partide politice, Asociația Medicilor Ginecologi și Obstetricieni, Asociația Medicilor de Familie Rurale din Letonia și Ministrul Educației și Științei au semnat un memorandum, prin care au convenit următoarele:

- Părțile recunosc că în prezent cunoștințele copiilor despre sănătatea sexuală și reproductivă sunt insuficiente;
- Împreună, părțile se angajează să dezvolte un program de educație pentru sănătatea sexuală pentru copiii de vârstă școlară, care să includă în el informații adecvate și de încredere pentru vârsta copiilor și dezvoltarea și dezvoltarea relațiilor sigure și respectuoase, contracepție, protecția împotriva bolilor cu transmitere sexuală, precum și educație. asupra sexualității sănătoase;
- În cooperare cu organizațiile neguvernamentale, Părțile se angajează să elaboreze materiale educaționale pe care profesorii să le folosească la lecții, vorbind despre probleme de sănătate sexuală și construind relații responsabile în funcție de vârsta specifică a elevilor;
- Părțile se angajează să ia în considerare posibilitatea restabilirii educației pentru sănătate în programul școlii primare sau să convină asupra sferei materiilor sau lecțiilor care vor include relația sigură și educația pentru sănătate sexuală;
- Partidele politice se angajează să ia în considerare posibilitatea includerii problemei educației relaționale și pentru sănătatea reproducerii în programele lor preelectorale pentru a promova actualizarea acestei probleme în dezbateră politică și agenda legislativă.¹⁴

Ghid național de prevenire și intervenție a agresiunii pentru instituțiile de învățământ

Raportul conceptual „Cu privire la reducerea răspândirii bullying-ului în mediul educațional” (în continuare - Raportul conceptual) a fost elaborat în cooperare cu Ministerul Asistenței Sociale și Ministerul Educației și Științei (vara 2021) pentru a atrage atenția asupra unui dintre cele mai frecvente forme de violență în

¹³ aceeași

¹⁴ Inițiatorul memorandumului a fost ONG-ul „Papardes Zieds”, vezi <https://papardeszieds.lv/>

instituțiile de învățământ – bullying-ul, precum și să ofere posibile soluții pentru reducerea răspândirii bullying-ului în mediul educațional. Soluțiile cuprinse în raportul conceptual au în vedere elaborarea și implementarea unor orientări și recomandări elaborate de stat pentru reducerea prevalenței bullying-ului în toate instituțiile de învățământ preșcolar, general și profesional, reducând în același timp prevalența bullying-ului și posibilele consecințe ale acestuia.

În august 2022 a fost creat primul proiect de orientări pentru instituțiile de învățământ, iar în septembrie 2022 va începe pilotarea în mai multe școli. Centrul MARTA, inițiatorul și proprietarul metodologiei utilizate în programul actual, împreună cu alte ONG-uri care sunt pionieri în domeniul prevenirii violenței și agresiunii, și-au oferit feedback-ul și recomandările pentru aceste ghiduri.

Neratificarea convenției de la Istanbul

Convenția de la Istanbul¹⁵ recunoaște violența împotriva femeilor ca o încălcare a drepturilor omului și o formă de discriminare împotriva femeilor. Acesta acoperă diferite forme de violență de gen împotriva femeilor, care se referă la violența îndreptată împotriva femeilor pentru că sunt femei sau violența care le afectează în mod disproporționat. Până în prezent, Letonia nu a ratificat Convenția, din cauza argumentelor și a dezacordurilor privind „partea de gen” a convenției. Așa cum în cazul ratificării, educația privind egalitatea de gen și egalitatea de gen ar evolua, partidele conservatoare se tem de integrarea perspectivei de gen, nefiind astfel să treacă ratificarea ca atare.

3. România

Echipa română analizează următoarele cinci domenii prioritare, așa cum sunt subliniate în *2022 Proiect de document de program de țară al UNICEF*¹⁶:

Abordarea sărăciei în cadrul grupurilor vulnerabile de tineri

În ciuda progreselor anterioare în ceea ce privește bunăstarea copiilor, ultimii ani au înregistrat o încetinire a îmbunătățirii rezultatelor copiilor. În urma pandemiei, numărul copiilor expuși riscului de sărăcie sau excluziune socială a crescut. Cifrele Eurostat arată că 41,5% dintre toți copiii erau expuși riscului de sărăcie

¹⁵ Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (CETS nr. 210), a se vedea, <https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/text-of-the-convention>

¹⁶ *Drepturile copiilor în România*, a se vedea, https://www.unicef.org/executiveboard/media/11646/file/2022-PL28-Romania-draft_CPD-EN-2022.06.13.pdf

sau excluziune socială în 2020, comparativ cu 40% în 2019, cel mai înalt nivel din Europa și mult mai mare decât media Uniunii Europene (24,2%). Nivelurile sărăciei sunt mai ridicate în rândul copiilor romi, copiilor din mediul rural, adolescenților și copiilor care trăiesc în familii monoparentale și numeroase.

Creșterea bugetului investit în tineret

În ciuda lipsurilor predominante, investițiile recente în copii nu au crescut semnificativ. Bugetele anuale alocate educației, sănătății și protecției sociale sunt printre cele mai mici din Europa. Investițiile în educație reprezintă 3,2 la sută din produsul intern brut, jumătate din ceea ce dictează legea română. Investiția în copii necesită o coordonare și cooperare sistematică între ministere și departamente și administrația națională și locală. Cu toate acestea, coordonarea în cadrul Guvernului rămâne slabă din cauza repartizării fragmentate a responsabilităților în sectorul social. Transferurile administrației centrale și transferurile de egalizare domină veniturile administrației locale. Nivelurile scăzute și imprevizibile ale bugetelor administrației locale au contribuit la lipsa serviciilor sau la furnizarea de servicii de calitate scăzută în unele zone.

Investiții în sănătate pentru tineri

În ultimii cinci ani, investițiile în sănătate au crescut, dar nu au afectat în mod semnificativ sănătatea și bunăstarea copiilor. Aceștia continuă să favorizeze sectorul terțiar, cu puțină consolidare în serviciile de sănătate publică sau promovarea sănătății. Anii de investiții reduse în sănătatea publică contribuie la o rată relativ ridicată a mortalității infantile și la o acoperire scăzută de vaccinare, precum și la o ezitare ridicată la vaccinare, care a crescut și mai mult în timpul pandemiei de COVID-19. Înainte de pandemie, a existat o ușoară creștere a numărului de copii care beneficiază de servicii preventive la nivel comunitar; în timpul pandemiei, aceasta a scăzut cu 20%.

Creșterea alfabetizării digitale în rândul tinerilor

Nivelul competențelor digitale din România este unul dintre cele mai scăzute din Uniunea Europeană – doar 31% dintre români au competențe digitale de bază sau peste medie, iar 15% din toate gospodăriile nu

au acces la internet. Serviciile de educație și sănătate folosesc foarte puțin noile tehnologii și soluții digitale. Drept urmare, 32% dintre copiii de școală nu au putut accesa școala online în timpul închiderii școlilor cauzate de COVID-19 în 2020, ceea ce a dus la pierderi semnificative de învățare.

Prevenți și protejați copiii de separare, violență, discriminare și neglijare Viziunea pe termen lung a schimbării în acest domeniu este că, până în 2027, un mediu de protecție pentru copii, fără violență în toate setările (offline și online), care împiedică separarea copiilor de părinți, să fie susținut de serviciile și sistemele de protecție a copilului și norme sociale protectoare. Această componentă include un accent puternic pe abordarea discriminării în mai multe straturi ale societății, în special copiii romi și copiii cu dizabilități.

4. Spania

Echipa din Spania sa concentrat pe cinci domenii principale considerate prioritare și care trebuie abordate de cadrul legal, fie prin emiterea de legislație, fie prin asigurarea implementării celei existente, după cum urmează:

În Spania, din 2010, predarea educației sexuale în școlile publice este o realitate în planurile de egalitate. Fiecare școală își decide cadrul de acțiune. Realitatea este diferită în fiecare centru și între diferitele regiuni în funcție de situația politică a fiecărei regiuni, întrucât competențele în educație sunt regionale. Legea Educației¹⁷ (LOMLOE, 2020) permite educația sexuală cuprinzătoare, dar nu o garantează. Școlile private continuă să aleagă dacă elaborează sau nu planuri de egalitate. Apariția a ceva numit „Parental Pin” (un termen nou inventat de partidele politice de extremă dreapta) în unele regiuni precum Murcia, a însemnat un înainte și după în realitatea socială a statului spaniol. Prin urmare, din cauza competențelor pe care fiecare regiune le are în materie de educație, Educația Sexuală (și ceea ce înseamnă aceasta în ceea ce privește prevenirea violenței de gen și sănătatea sexuală) nu este garantată fiecărui tânăr.

Avortul este permis în statul spaniol de la vârsta de 16 ani fără a fi nevoie de permisiunea părintească. Această măsură ar trebui să protejeze fetele tinere în cazurile de incest și căsătorie între copii. Legea

¹⁷ A se vedea, <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2020-17264>

actuală¹⁸ prevede că poate fi efectuat în centrele publice de sănătate din fiecare regiune (fiecare regiune din Spania are autoritate deplină în ceea ce privește administrarea serviciilor de sănătate). Nu este cazul în prezent și este adesea necesar să călătoriți în diferite regiuni, deoarece multe proceduri sunt efectuate în centre private. Așa cum se întâmplă cu Educația Sexuală, accesul la acest drept va depinde de regiune și de partidul politic aflat în prezent la putere.

Consiliul de Miniștri (iulie 2021) a aprobat a *Proiect de lege organică pentru garantarea cuprinzătoare a libertății sexuale*¹⁹, propus de Ministerul Egalității și Justiției, care are ca scop protejarea dreptului la libertate sexuală și eradicarea oricărei violențe sexuale. Legea prevede adoptarea și implementarea unor politici eficiente, cuprinzătoare și coordonate între diferitele administrații publice competente, care să garanteze prevenirea și pedepsirea violenței sexuale, precum și stabilirea unui răspuns cuprinzător specializat pentru femei, fete și băieți, ca principalele victime ale tuturor formelor de violență sexuală. Legea plasează victimele în centru, consolidând măsurile de prevenire și conștientizare, pe de o parte, și mecanismele de reparare și sprijin, pe de altă parte. Relațiile de rudenie sunt considerate factori agravanți. Educația sexuală mai mare va fi inclusă și în toate etapele educaționale. Va fi încurajată crearea de cămine specializate pentru copii minori. Această lege este cunoscută în mod obișnuit ca „singurul da este da”. Legea așteaptă aprobarea Parlamentului.

Consiliul de Miniștri prezintă (în iunie 2022) *Proiect de lege pentru egalitatea reală și efectivă a persoanelor trans și pentru garantarea drepturilor LGBTI*²⁰, întocmit de Ministerul Egalității și Justiției. Viitoarea lege recunoaște dreptul la autodeterminare a identității de gen. Persoanele trans vor putea fi recunoscute de către administrație fără a fi obligate să depună niciun fel de raport psihiatric. Ministrul Justiției a explicat că textul are în vedere schimbarea sexului legal de la vârsta de 12 ani, în diferite categorii de vârstă și în funcție de maturitatea și stabilitatea reclamantului. O parte importantă a acestei noi legi este că „terapiile de conversie” vor fi acum interzise, lucru care este încă practicat de organizațiile religioase și care va proteja în special tinerii gay și trans.

IV.2. Grupurile focus și grupurile de tineri sunt dinamice

¹⁸ A se vedea, <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2010-3514>

¹⁹ Vezi, <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2021-9347#:~:text=La%20ley%20tiene%20por%20objeto,integral%2C%20que%20incluyen%20la%20sensibilizaci%C3%B3n%2C>

²⁰ A se vedea, <https://www.lamoncloa.gob.es/consejodeministros/Paginas/enlaces/290621-enlace-igtbi.aspx>

1. Bulgaria

Care sunt cele mai bune instituții / organizații / profesioniști ancoră care să se ocupe de implementarea unor astfel de metodologii? Care sunt oportunitățile și provocările pentru ei pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea?

În timp ce majoritatea participanților sunt de acord că organizațiile neguvernamentale pot fi cele mai bune pentru acest caz, după ce au discutat mai multe despre cazul României, participanții sunt, de asemenea, de acord că bibliotecile ar fi un mediu bun pentru metodologia grupurilor de tineri. În special în locurile mai mici (nu în cele mai mari orașe), comunitățile sunt mai conectate la bibliotecile și bibliotecarii locale, au mai multă încredere în ele și ar fi mai dispuse și mai entuziaste să participe la munca lor. Organizațiile locale, care lucrează regulat cu tinerii, sau organizațiile care sunt mai specializate cu un anumit grup (copii cu dizabilități, orfani, adolescenți cu probleme etc.) ar putea fi, de asemenea, ținte grozave pentru utilizarea unei metodologii ca aceasta.

Problemele de finanțare și scalabilitate sunt totuși serioase. Unii dintre participanții noștri, care au avut experiență în obținerea de finanțare de la o municipalitate pentru a avea al treilea grup de tineri (după ce doi au fost finanțați prin proiectul Re-GROUP) au menționat luptele lor în încercarea de a-și extinde eforturile în municipalitățile din apropiere – a existat o lipsă de buget, lipsa dorinței sau multă ascultare pentru ideile lor. În municipalitate, care le-a finanțat, ei trebuie să fie extrem de stricti în raportare și intenționează să transforme grupul de tineri pentru a face parte mai mult din Centrul de Tineret al orașului, pentru a avea mai mult sprijin din partea lor.

Participanții au fost de acord că a avea grupul de tineri ca parte obișnuită a activităților unei organizații (cum ar fi tipurile de organizații descrise mai sus) ar fi ideal, deoarece nu necesită multe resurse suplimentare și ar putea fi găzduit în birourile organizației și potențial extins. prin lideri de tineret și voluntari.

O mare provocare pentru implementarea metodologiei este atitudinea societății față de subiectele de gen și sexualitate. Atelierele educaționale cu părinți ar putea ajuta, dar de multe ori nu sunt atât de eficiente pe cât ne-am dori să fie. Valorile „tradiționale” de extremă-dreapta și naționaliste în ascensiune fac dificil să se vorbească despre aceste subiecte „tabu” atunci când tinerii sunt prea tineri.

Este o capcană să împingă astfel de metodologii către școli și să se gândească că le pot acoperi prin îmbunătățirea curriculei existente? Ar funcționa acest lucru (pro și contra)? Este sustenabil?

Consensul pentru Bulgaria este că școlile sunt uneori echipate și uneori complet nu, pentru a putea implementa ceva de genul Metodologiei Grupului de Tineri. Ca parte a curriculum-ului oficial, toată lumea este de acord că este mai degrabă un nu – ar fi incredibil de greu până la imposibil să o transformăm într-o parte oficială a materialului predat, în plus, există unele dispoziții foarte ostile față de adăugarea de educație cu privire la sexualitate, gen sau chiar violență. în curentul principal al politicii și vieții civice bulgare. Ar fi dificil chiar să o implementăm nu în curriculum, ci ca parte a posibilelor activități extracurriculare – ceea ce participanții au sugerat ca posibilă opțiune viabilă este implicarea consilierilor școlari și a psihologilor școlari, care ar putea avea șanse mai mari să o implementeze. Totuși, participanții au fost de acord că școlile din Bulgaria ar putea să nu fie o casă bună pentru această metodologie sau ceva similar. Dacă subiectul este mai „adecvat” după standardele societății, poate avea o șansă mai mare pentru activități extracurriculare, dar ca parte a curriculumului, educația non-formală nu este foarte acceptată sau celebrată.

Cât de multe dintre schimbările necesare în cadrul legal se referă la politicile UE și naționale și câte decizii locale (consiliu local, primărie etc.) și aplicarea cadrului legal existent?

Majoritatea participanților cred că pentru Bulgaria problemele sunt în mare parte legate de atitudinile societății și de presiunea împotriva organizațiilor neguvernamentale. Implementarea multor cadre ale UE lipsește și valorile acestora sunt respinse, dar guvernele locale ar putea fi cheia pentru implementarea a ceva asemănător metodologiei.

În climatul politic actual al Bulgariei, este greu de spus, deoarece există un nivel ridicat de insecuritate, lipsă de productivitate și, de multe ori, un guvern funcțional. În acest climat politic dur, participanții sunt de acord că ceea ce este necesar este mai mult sprijin din partea UE și pe o bază locală, unde cel puțin se lucrează.

Ce este necesar pentru a avea bugetele necesare și alte resurse necesare pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea unor astfel de metodologii?

În prezent, la nivel guvernamental, nu sunt prea multe fonduri alocate activităților de tineret. Vă recomandăm să existe un buget mai mare pentru dezvoltarea tinerilor. Un exemplu critic este Centrul Safe Internet, care riscă să fie închis din lipsă de finanțare, dar nicio structură nu își asumă responsabilitatea, deși Centrul are responsabilități, scrise în Programul național de prevenire a violenței și apărare a copii.

La nivel local, același lucru este adevărat și trebuie alocate mai multe bugete municipale pentru tineret și pentru prevenirea violenței.

O altă recomandare din partea participanților este crearea unor tipuri mai hibride de finanțare, care să fie mai lungi și mai puțin bazate pe proiecte, pentru cazuri ca acesta. În loc să aplici pentru proiect după proiect, care ar trebui să arate o oarecare inovație, ar trebui să existe o finanțare mai continuă pentru inițiative și metodologii precum Re-GROUP, care au nevoie de continuitate și timp pentru a-și arăta cu adevărat efectul.

Cum putem face punți între metodologiile și programele existente care abordează subiecte similare?

După cum am discutat anterior, mulți participanți sunt de acord că finanțarea ar trebui să depășească proiectele pe termen scurt și să se concentreze mai mult pe posibilitatea finanțării pe termen lung a metodologiilor care funcționează și arată rezultate.

Ceea ce participanții consideră foarte important este monitorizarea și evaluarea continuă, pentru a demonstra necesitatea și progresul pe care aceste programe le oferă. Acest lucru ar putea dovedi structurilor de finanțare – indiferent de nivelul acestora, nevoia continuă de sprijin pentru aceste inițiative.

Pentru a face conexiuni mai bune între aceste metodologii, ar trebui să existe mai multă deschidere în ceea ce privește utilizarea lor, mai multă perspectivă asupra rezultatelor pe care le produc și mai multă vizibilitate. Participanții cred că nu se datorează doar „aproprierii” organizațiilor de împărtășit, ci, în schimb, lipsei de oportunități și forumuri pentru ca munca lor să fie recunoscută și susținută.

Cum se poate asigura un nivel ridicat de profesionalism în implementarea unor astfel de metodologii? Ce este necesar la nivelul cadrului legal (dacă există) pentru a ajuta în acest proces de menținere a unor astfel de programe și metodologii la un nivel ridicat de calitate?

După cum sa discutat anterior, participanții au menționat că au un mecanism robust de supraveghere, monitorizare, evaluare continuă. Când au auzit despre organizarea grupurilor de tineri din România, au convenit că acest tip de abordare (crearea unei comunități de profesioniști, lucrul cu grupurile de tineri, urmărirea muncii, progresului, întrebărilor, etc.) ar fi ideal, dar poate că ar fi fi, de asemenea, impozite dacă sunt scalate. Conversațiile s-au orientat către o structură care funcționează în principal pentru a gestiona implementarea metodologiei grupurilor de tineri, care să ofere sprijin, resurse și să colecteze date și să sprijine strângerea de fonduri, vizibilitate și scalabilitate suplimentară.

În mare parte, conversațiile s-au orientat spre transparență, mai degrabă decât spre schimbările cadrului legal.

Dacă sunt necesare schimbări de politică, care sunt cele mai bune instituții pentru a conduce astfel de procese (la nivel local, național și UE)?

În Bulgaria, structurile municipale în principal; ministerul tineretului și sportului; Ministerul Educației.

Ce este necesar pentru a promova recomandări de modificări ale cadrului legal (date, expertiză, interval de timp, fonduri, suport organizațional etc.)?

Un guvern stabil care lucrează pentru îmbunătățirea societății.

Bugete pentru inițiative semnificative. Interesul factorilor de decizie.

Activități de formare și educație pentru lucrătorii de tineret dar și sprijin pentru cei pentru părinți, tineri, profesori etc.

2. Letonia

Care sunt politicile de tineret care ajută în efortul de extindere a unor astfel de metodologii, precum Re-GROUP? Cât de mult din cadrul existent este implementat și implementabil? Unde sunt blocajele? Ce schimbări sunt necesare (imperative, plăcute)?

Ministerele ar putea ajuta, dar la început este necesar să se convină care este ministerul responsabil pentru acest lucru. Autoritățile locale, educatorii și o materie separată la școală ar putea ajuta, de asemenea, ceea ce ar ajuta tinerii să recunoască violența și să aibă un plan de acțiune clar odată recunoscut.

S-ar putea aduce modificări sistemului de educație existent, de exemplu prin completarea educației non-formale, în care s-ar preda prevenirea violenței. Dezvoltarea cooperării cu membrii care ar fi dispuși să asculte și să abordeze problemele. Ar merita să ne întâlnim cu reprezentanții partidului în loc să vorbim în

fața întregii Saeima. Introducerea metodologiei necesită finanțare (eventual proiecte europene), după care să fie asigurați coordonatori de implementare a formării pentru fiecare municipalitate.

Care sunt cele mai bune instituții / organizații / profesioniști ancoră care să se ocupe de implementarea unor astfel de metodologii? Care sunt oportunitățile și provocările pentru ei pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea?

Ministerele Educației, Bunăstării sau Internelor, ai căror reprezentanți ar putea fi invitați, ar putea decide care este ministerul responsabil.

Ei nu s-ar putea confrunta cu niciun sprijin la nivel politic, nicio finanțare și nici specialiști pregătiți. Departamentul de Sănătate ar trebui să răspundă pentru că afectează sănătatea fizică și emoțională. La fel și ONG-urile. Există o problemă în acest moment cu problemele de sănătate emoțională (prevenirea mobbingului) care sunt conduse de la un minister la altul și nimeni nu își asumă responsabilitatea pentru rezolvarea problemelor.

Este o capcană să împingă astfel de metodologii către școli și să se gândească că le pot acoperi prin îmbunătățirea curriculei existente? Ar funcționa acest lucru (pro și contra)? Este sustenabil?

Ar putea funcționa dacă, de exemplu, lecțiile de parenting ar fi folosite pentru a aduce specialiști care ar putea spune subiectul. Ar fi bine să discutați acest subiect într-o lecție mai degrabă decât într-un centru de tineret, pentru că atunci ar fi frecventat mai des. Este important ca acesta să fie accesibil tinerilor, mai degrabă decât să aștepte ca tinerii să caute ei înșiși informații. Ar putea funcționa dacă stabilește colaborarea părinți-profesor pentru a asigura mai multă implicare a părinților. De asemenea, ar fi important să se educe profesorii cu privire la drepturile lor în fața violenței din partea elevilor și a părinților acestora. Ar putea funcționa dacă problema este tratată la nivel național și nu doar de autoritățile locale.

Și dacă ar fi educați mai mulți părinți, pentru că lucrul cu tinerii ar fi mai eficient dacă un tânăr nu ar reveni într-un mediu violent când a venit acasă. Din experiență – Curtea Orfanilor tinde să se angajeze în promovarea cooperării între părinți și profesori.

Ce este necesar pentru a avea bugetele necesare și alte resurse necesare pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea unor astfel de metodologii?

Autoritățile locale ar trebui să aloce bugetul astfel încât să dispună de resurse suficiente pentru implementarea acestei metodologii. Se concluzionează că nu toate municipalitățile au un buget suficient, prin urmare ar fi necesar un ajutor de stat. Faceți din introducerea acestei metodologii o prioritate, căutați cooperarea în ministere, finanțarea, implicați centrele de tineret și programele existente precum „papardes zieds”.

Cum putem face punți între metodologiile și programele existente care abordează subiecte similare?

Pentru a începe prin crearea unei viziuni comune pentru formarea tinerilor din partea guvernului. Căutarea de finanțare pentru a permite școlilor să aducă specialiști care să formeze tineri, părinți și educatori. Finanțarea este cea mai mare problemă în acest moment pentru că specialiștii sunt dispuși să vorbească despre asta, dar școlile au bugete care nu includ educația despre prevenirea violenței.

Cum se poate asigura un nivel ridicat de profesionalism în implementarea unor astfel de metodologii? Ce este necesar la nivelul cadrului legal (dacă există) pentru a ajuta în acest proces de menținere a unor astfel de programe și metodologii la un nivel ridicat de calitate?

Ar trebui crescute prestigiul și finanțarea profesorilor și lucrătorilor de tineret. Este necesar să atrageți un specialist competent și să nu „împingeți” sarcini asupra unei persoane care nu este competentă în materie. Ar trebui atrasă o persoană responsabilă care își va îndeplini sarcinile cu bună-credință. Depinde de cine va fi responsabil pentru implementarea acestui program. Odată ce persoana/autoritatea responsabilă este convenită, trebuie organizată instruirea acelei persoane.

Dacă sunt necesare schimbări de politică, care sunt cele mai bune instituții pentru a conduce astfel de procese (la nivel local, național și UE)?

Ministere, asociații de profesori, administrații locale. Are nevoie de cineva din guvern care să se „retorcă” la asta. Cei mai buni șoferi ar fi specialiștii care se confruntă și se confruntă cu situații de violență. De asemenea, ar merita să se organizeze un grup de specialiști care să reprezinte diferite sectoare (profesori, asistenți sociali etc.) care să se ocupe de educația publică în problemele de violență, întrucât mulți părinți nu recunosc violența, rezultând violențe comise de tineri pentru că sunt ei înșiși victime ale violenței.

3. România

Care sunt politicile de tineret care ajută în efortul de extindere a unor astfel de metodologii, precum Re-GROUP? Cât de mult din cadrul existent este implementat și implementabil? Unde sunt blocajele? Ce schimbări sunt necesare (imperative, plăcute)?

Este important ca drepturile tinerilor să fie garantate de Constituția României și de diversele legi în vigoare, acesta fiind cadrul care permite diverse tipuri de răspuns din partea societății, adică ONG-uri, sectorul privat, cetățeni și bineînțeles structurile guvernamentale. Oricine dorește să proiecteze și să implementeze programe pentru tineret poate face acest lucru atât la nivel național, cât și la nivel local. Acest lucru nu înseamnă că este o călătorie ușoară, una care trebuie să lupte împotriva stereotipurilor și a subiectelor tabu în comunități mai conservatoare (cum ar fi comunitățile rurale și urbane mici), asigurând continuitatea odată ce un program funcționează și conectându-l cu alte inițiative pentru a se îmbunătăți și scala. -sus. Blocajele, așadar, sunt în principal legate de resursele alocate, resursele umane pregătite, accesul la o infrastructură instituțională ancoră matură pentru activitățile de tineret și, bineînțeles, bugetele disponibile prin diverse forme.

Avem nevoie de consecvență în derularea și finanțarea unor programe eficiente pentru tineret, iar acest lucru poate fi atins într-un mediu politic stabil. Sau, dacă aceasta nu este o perspectivă realistă, să se asigure că fluxul de finanțare este ușor accesibil pentru societatea civilă pentru a organiza intervenții folosind infrastructura socială existentă (școli, biblioteci publice, cămine culturale etc.), precum și pentru a înființa noi instituții la la nivel local (hub-uri comunitare, spații de creație, hub-uri de calculatoare și codare, hub-uri de voluntariat etc.) sau pentru a le combina (de exemplu, activarea unui spațiu de creatori sau a unui

centru de codare în cadrul unei biblioteci publice).

Care sunt cele mai bune instituții / organizații / profesioniști ancoră care să se ocupe de implementarea unor astfel de metodologii? Care sunt oportunitățile și provocările pentru ei pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea?

Aici au existat abordări diferite, unii participanți având experiență în lucrul cu școli sau în utilizarea spațiilor bibliotecii școlare și și-au creat propriile spații de formare și spații în care voluntarii pot desfășura diverse activități. Unii folosesc clasa de conducere și management²¹, clasa opțională de educație pentru sănătate sau altele și a creat programe post-curriculare - venind cu resurse pentru profesori care să-i ajute să planifice lecțiile.

Experiența pe care o avem în implementarea metodologiei Re-Group este de a lucra cu bibliotecile publice ca instituții ancoră, avându-i pe bibliotecarii publici ca lucrători de tineret pentru a facilita grupurile de adolescenți, în special în comunitățile de dimensiuni mici și mijlocii (zone rurale, urbane mici). Într-o țară precum România, în care mai mult de jumătate din populație locuiește în mediul rural și orașele mici, lucrul cu bibliotecile este o soluție viabilă, putând împinge programe de educație non-formală, pentru toate vârstele, nu doar pentru adolescenți. Biblioteca este un spațiu neutru, deschis oricui, fără curricula, oferind un serviciu public comunității. Bibliotecarul este un profesionist care este folosit în lucrul cu toate tipurile de oameni, în cele mai multe cazuri este instruit ca lucrător de tineret și fiind instruit în metodologii noi, înseamnă că poate oferi noi servicii la nivel local. Biblioteca poate face trei lucruri pentru a facilita cunoștințe de bună calitate pentru cetățenii săi: 1. organizează diverse tipuri de evenimente, training-uri, ateliere folosind expertiza de care dispune bibliotecarul, 2. găzduiește diverse evenimente, oferind spațiul și echipamentele și resursele disponibile. către ONG-uri, alte comunități de profesioniști, 3. Curatarea cunoștințelor din diverse surse. Prin utilizarea spațiului bibliotecii și prin implicarea bibliotecarului ca facilitator al unor astfel de metodologii, ajutăm procesul de consolidare a capacității organizaționale, consolidând bibliotecile ca hub-uri importante și utile în comunități.

Este o capcană să împingă astfel de metodologii către școli și să se gândească că le pot acoperi prin îmbunătățirea curriculei existente? Ar funcționa acest lucru (pro și contra)? Este sustenabil?

²¹ *Ora de dirigenție*, în limba romana

Unii participanți sunt obișnuiți să lucreze în principal cu școli și au obținut rezultate bune, întreținând relații bune cu profesorii și managementul, și-au putut implementa programele. Există blocaje, dar poate funcționa.

În cazul metodologiei Re-Group, unde sunt 17 subiecte de abordat, fiecare subiect într-o întâlnire de aproximativ 2 ore, 2 ore și jumătate, lucrul cu școlile poate fi dificil, deoarece există ore limitate dedicate non-formale. educație în școli. Prin urmare, recomandarea noastră atât către factorii de decizie la nivel național, cât și la nivelul UE este de a considera bibliotecile publice ca o alternativă la școli, în astfel de abordări pe termen mai lung. Partea bună este că școlile rămân implicate, deoarece recrutarea participanților la astfel de grupuri de tineri înseamnă implicarea profesorilor. Concret, bibliotecarii merg la școlile locale și prezintă astfel de programe, iar pentru cei interesați continuă discuțiile la bibliotecă. Aceasta este o practică de cultivat și de creștere, având instituțiile locale care lucrează împreună pentru a aborda subiecte de interes pentru comunitățile locale.

Cât de multe dintre schimbările necesare în cadrul legal se referă la politicile UE și naționale și câte decizii locale (consiliu local, primărie etc.) și aplicarea cadrului legal existent?

Consensul aici a fost că majoritatea lucrurilor se pot face la nivel local, dar alocarea de fonduri pentru asigurarea continuității programelor viabile trebuie să vină de la nivelul UE și național. Structurile UE pot da tonul și pot recomanda cele mai bune practici din acele programe care au dovedit că funcționează, pot crea spațiu de discuție pentru împărtășirea și discutarea practicilor, pot crea mecanisme de finanțare care să ajute să apară atât inițiative și metodologii noi, cât și cele existente să se extindă și să devină mai mature.

Ce este necesar pentru a avea bugetele necesare și alte resurse necesare pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea unor astfel de metodologii?

Două instituții critice în România sunt Asociația Națională a Comunelor²² și Asociația Națională a Orașelor²³, aici avându-i pe toți primarii împreună, și avându-i la bord, înțelegând utilitatea investiției în adolescenții sănătoși, ceea ce duce la adulți sănătoși, care participă activ la viața socială, economică, culturală și politică.

Desigur, Guvernul central joacă un rol important în alocarea bugetului către satele și orașele din România, dar sunt multe lucruri pe care le pot face și consiliul local și primăriile, deoarece de cele mai multe ori implementează astfel de metodologii, precum Re-Group. , nu implică costuri mari.

²² Vezi, <https://www.acor.ro/>

²³ Vezi, <https://www.aor.ro/>

O altă soluție complementară pentru asigurarea de fonduri pentru programele de tineret, este utilizarea banilor CSR, dar într-un mod care este mai puțin despre marketingul corporativ și PR și mai mult despre susținerea programelor pe termen mediu și lung care abordează diverse probleme societale, deoarece metodologia Re-Group este face.

Cum putem face punți între metodologiile și programele existente care abordează subiecte similare?

Consensul aici a fost că este nevoie de spații de discuție pentru ca astfel de programe să fie prezentate și accesibile celor interesați. Un punct evidențiat este că nu există un spațiu comun online cu un depozit de metodologii și programe existente pentru tineri, există multe resurse împrăștiate pe diverse platforme, de obicei pe subiecte de nișă, adică educație sexuală, dependențe, gen etc. Discuția a fost centrată pe prezentarea instrumentelor existente, dezvoltate în cadrul altor proiecte finanțate de diverse organizații (în mare parte ONG-uri). De obicei, aceste informații sunt disponibile online și gata de utilizare, dar depinde de fiecare organizație să le găsească și să le integreze în programele și activitățile sale. Desigur, a avea fie o organizație neguvernamentală, fie o entitate publică care să centralizeze și să pună la dispoziție aceste resurse, ar ajuta foarte mult, nu doar la nivel național, ci și la nivelul UE. Și dacă astfel de depozite există deja (de exemplu la nivelul UE), a le face mai vizibile va face viața mai ușoară organizațiilor și profesioniștilor concentrați pe munca pentru tineret. Ceea ce a fost evident în discuție este că există o deschidere în schimbul de constatări, instrumente și alte resurse între organizații. De obicei, acest lucru se întâmplă pe teme specifice, deoarece există coaliții sau parteneriate între diverse ONG-uri pe diferite teme. Un exemplu este modul în care funcționează ONG-urile care lucrează în domeniul drepturilor femeilor și împotriva traficului de persoane, având o platformă interinstituțională, numită PROTECT, care este foarte activă și facilitează schimbul de informații și practici. Dacă Guvernul, prin structurile sale axate pe tineret, nu activează un spațiu de discuție pe abordări mai integrate, interdisciplinare, cel puțin unele linii de finanțare sau alte tipuri de resurse sunt binevenite și vor fi utile celor care au capacitatea și voința de a face acest lucru. .

Cum se poate asigura un nivel ridicat de profesionalism în implementarea unor astfel de metodologii? Ce este necesar la nivelul cadrului legal (dacă există) pentru a ajuta în acest proces de menținere a unor astfel de programe și metodologii la un nivel ridicat de calitate?

Au fost menționate diferite abordări în timpul discuției, de la formarea oamenilor la nivel național (și acest lucru ar putea crește într-un efect de bulgăre de zăpadă), până la standardizarea temelor și a materialelor și, de asemenea, la modul în care temele ar trebui abordate. Continuarea sprijinirii și creșterii rețelelor existente este considerată o prioritate, inclusiv facilitarea resurselor pentru actualizarea și actualizarea metodologiilor.

Dacă sunt necesare schimbări de politică, care sunt cele mai bune instituții pentru a conduce astfel de procese (la nivel local, național și UE)?

Avem politici și drepturile tinerilor sunt garantate și susținute prin cadrul legal național. S-a convenit că putem, bineînțeles, să îmbunătățim legislația, dar, mai important, avem nevoie de o mai bună implementare a măsurilor existente, în primul rând, prin elaborarea unui plan de acțiune adecvat, în al doilea rând, printr-o alocare bugetară mai eficientă (care să acopere atât mici cât și comunități mai mari din toată țara, încurajând atât inițiative noi, cât și susținând continuarea și creșterea programelor de succes existente), în al treilea rând, printr-un flux de monitorizare și evaluare care va ajuta la proiectarea de noi măsuri și modificări ale cadrului legal. Atunci când sunt necesare modificări ale legislației, toate sectoarele ar trebui să fie implicate în formularea de propuneri, dar se așteaptă ca instituțiile guvernamentale să conducă procesul, într-un mod transparent și incluziv.

Ce este necesar pentru a promova recomandări de modificări ale cadrului legal (date, expertiză, interval de timp, fonduri, suport organizațional etc.)?

Abordarea down-top a fost menționată ca o soluție pentru a promova schimbări ale cadrului legal. Datele sunt disponibile, fondurile sunt disponibile (deși, acestea pot fi mai bine canalizate, acoperind atât programe mai strategice, cât și proiecte și activități mai simple). Sprijinul organizațional este primordial pentru a avea mai multe șanse de continuitate pentru acele inițiative care se dovedesc a fi utile pentru grupul țintă. Prin finanțarea unor proiecte aleatorii și nu, de asemenea, cartografierea și monitorizarea inițiativelor în curs de desfășurare și în curs de dezvoltare, a rezultatelor, plus impactul așteptat și modul în care toate aceste programe se încadrează în strategia și planul de acțiune mai amplu, s-ar putea să ajungem să nu știm la ce contribuim, și, de asemenea, riscând să existe organizații, deci programe care vor fi forțate să își înceteze activitatea pe tineret, sau să scadă implicarea și amploarea acțiunii, ca să nu mai vorbim de acele ONG-uri care se închid complet, din lipsă de finanțare disponibilă, chiar și dacă fac treaba grozavă.

4. Spania

Care sunt politicile de tineret care ajută în efortul de extindere a unor astfel de metodologii, precum Re-GROUP? Cât de mult din cadrul existent este implementat și implementabil? Unde sunt blocajele? Ce schimbări sunt necesare (imperative, plăcute)?

Când participanții au fost întrebați despre politicile de tineret ajutând în efortul de extindere a metodologiilor precum Re-GROUP, au oferit răspunsuri foarte asemănătoare. Majoritatea au menționat *The Legea pentru*

protecția globală a copiilor și adolescenților împotriva tuturor formelor de violență²⁴, care a fost aprobat acum un an. Participanții au exprimat că acesta a fost un pas înainte și o îmbunătățire față de prevederile anterioare. Această legislație promite să protejeze minorii împotriva oricărui tip de violență și, printre alte măsuri, adaugă și obligația de a raporta autorității competente orice situație de violență asupra copiilor. Termenul de prescripție pentru infracțiunile de abuz asupra copilului nu începe să conteze până când victima împlinște vârsta de 35 de ani. Această Lege include și crearea de unități specializate în conștientizarea și prevenirea situațiilor de violență asupra minorilor de către organele de drept, sau crearea figurii coordonatorului de bunăstare și protecție în școli, care anterior nu exista prin lege.

Unii participanți au menționat și Legea organică pentru garantarea cuprinzătoare a libertății sexuale²⁵ (care plasează victimele în centru, consolidând măsurile de prevenire și conștientizare. Relațiile de rudenie sunt considerate factori agravanți. În toate etapele educaționale va fi inclusă și o mai mare educație sexuală. Se va încuraja crearea de cămine specializate de copii pentru victimele minore. Aceasta Legea este cunoscută în mod obișnuit ca „numai da este da”) și Proiect de lege pentru egalitatea reală și efectivă a persoanelor trans și pentru garantarea drepturilor LGBTI²⁶ (trăsătura principală a acestei Legi este că recunoaște dreptul la autodeterminare a identității de gen și că va interzice „terapiile de conversie”, lucru care este încă practicat de organizațiile religioase și care va proteja în special tinerii gay și trans copii). Ambele legi sunt încă în curs de aprobare.

În ceea ce privește modul în care mare parte din cadrul existent este implementat și implementabil, majoritatea participanților fie „nu sunt siguri” fie „presupuneau” că toate legile au fost implementate fără probleme.

La întrebarea despre „blocurile” sau despre schimbările necesare, cel mai frecvent răspuns a fost referitor la competențele de educație și sănătate, care sunt gestionate de fiecare regiune (sau *comunitate autonomă* cum se numesc în Spania). La aplicarea legislației naționale, în funcție de ideologia partidului politic din fiecare regiune, poate dura mai mult sau chiar să nu se întâmple deloc. Partidele politice conservatoare, de obicei, nu sunt de acord cu educația sexuală în școli sau cu avorturile în clinicile publice, așa că pot pune obstacole administrative pentru a împiedica acestea să se întâmple.

²⁴ Vezi, <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2021-9347#:~:text=La%20ley%20tiene%20por%20objeto,integral%2C%20que%20incluyan%20la%20sensibilizaci%C3%B3n%2C>

²⁵ A se vedea, https://www.congreso.es/public_oficiales/L14/CONG/BOCG/A/BOCG-14-A-62-5.PDF

²⁶ A se vedea, <https://www.lamoncloa.gob.es/consejodeministros/Paginas/enlaces/290621-enlace-igtbi.aspx>

Care sunt cele mai bune instituții / organizații / profesioniști ancoră care să se ocupe de implementarea unor astfel de metodologii? Care sunt oportunitățile și provocările pentru ei pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea?

Când sunt întrebați care sunt cele mai bune instituțiile/organizațiile/profesioniștii să fie responsabil cu implementarea unor astfel de metodologii, participanții au găsit un oarecare consens cu privire la „o combinație a tuturor acestora” și în special asupra instituțiilor de învățământ.

Referitor la care sunt oportunitățile și provocările pentru aceste instituții/organizații pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea, răspunsurile au fost variate. Esența majorității răspunsurilor ar fi: consecvența (că aceste tipuri de politici nu ar trebui să se schimbe atunci când se schimbă guvernul) și nu lăsați angajamentul tuturor instituțiilor.

Este o capcană să împingă astfel de metodologii către școli și să se gândească că le pot acoperi prin îmbunătățirea curriculei existente? Ar funcționa acest lucru (pro și contra)? Este sustenabil?

Când participanții au fost întrebați dacă au considerat că este o capcană care împinge astfel de metodologii către școli și cred că le pot acoperi prin îmbunătățirea programelor existente, majoritatea a fost de acord că nu a fost o „capcană” ca atare, ci mai degrabă o greșeală de atribuit. Ei prea multă responsabilitate. Participanții au afirmat, totuși, că școlile joacă un rol important în succesul acestor metodologii. Aproximativ 1/3 dintre participanți au considerat că aceasta nu ar trebui să facă parte din programa școlară și ar trebui să fie o activitate separată predată în școală. În ceea ce privește sustenabilitatea acestor acțiuni, unii participanți au menționat din nou implicațiile politice ale schimbărilor în guvern și modul în care acestea pot afecta eficacitatea și sustenabilitatea anumitor politici.

Cât de multe dintre schimbările necesare în cadrul legal se referă la politicile UE și naționale și câte decizii locale (consiliu local, primărie etc.) și aplicarea cadrului legal existent?

Unii participanți au raportat că sunt „nesiguri”, în timp ce alții au considerat că aceste schimbări trebuie să aibă loc la toate nivelurile și că progresele ar trebui să fie conectate.

Ce este necesar pentru a avea bugetele necesare și alte resurse necesare pentru a asigura continuitatea și scalabilitatea unor astfel de metodologii?

La această întrebare, participanții au răspuns „mai multă implicație politică”, angajament social și, din nou, coerență cu acest tip de politici atunci când guvernele locale se schimbă.

Cum putem face punți între metodologiile și programele existente care abordează subiecte similare?

Răspunsurile oferite semănau cu cele de la întrebarea anterioară, iar temele principale au fost „consensul politic”, „angajamentul politic” și „responsabilitatea tuturor instituțiilor implicate”.

Cum se poate asigura un nivel ridicat de profesionalism în implementarea unor astfel de metodologii? Ce este necesar la nivelul cadrului legal (dacă există) pentru a ajuta în acest proces de menținere a unor astfel de programe și metodologii la un nivel ridicat de calitate?

Principalele teme din răspunsuri au fost „cu responsabilitate atât la nivel personal, cât și instituțional” și „formarea constantă a întregului personal relevant”. Câțiva participanți au menționat adăugarea de responsabilitate legală personalului implicat în lucrul cu minorii, măsură care face parte din nou *Legea pentru protecția globală a copiilor și adolescenților împotriva tuturor formelor de violență*.

Dacă sunt necesare schimbări de politică, care sunt cele mai bune instituții pentru a conduce astfel de procese (la nivel local, național și UE)?

Participanții au răspuns în unanimitate că toate instituțiile trebuie să fie implicate într-un fel, iar în ceea ce privește conducerea, unii au considerat că schimbările ar trebui să înceapă la nivel european și apoi să fie urmate la nivel național și local.

V. OBSERVAȚII DE ÎNCHEIERE

Tratează diferit proiectele strategice dovedite

Voi lua proiectul existent, *Metodologia de grup de tineri consolidată și îmbunătățită pentru construirea de relații sănătoase (Re-GROUP)*, ca studiu de caz, pentru a evidenția câteva observații de încheiere. Ideea din spatele acesteia, așa cum se menționează la începutul prezentului document, este că o metodologie de lucru cu tinerii dezvoltată în Letonia timp de 10 ani, a fost extinsă și promovată în alte țări europene, folosind mecanismele financiare ale UE. Acest lucru este în conformitate cu legislația de la nivelul Uniunii Europene și promovează cunoștințele și expertiza pe întreg continentul. Fiind o abordare complexă, implementarea unei astfel de metodologii necesită nu doar persoanele interesate să fie instruite în metoda și instrumentele acesteia, ci și cadrul organizațional pentru a susține o astfel de abordare, pe termen mediu și lung. Sau, pentru aceasta, este util să avem resurse pentru a adapta și testa astfel de metodologii în diverse contexte naționale și locale. Odată ce s-au dovedit utile pentru grupurile țintă (în acest caz, lucrători de tineret și adolescenți), astfel de programe ar trebui să intre într-o nouă fază de asistență, să-i spunem de maturitate și strategică, prin sprijin adecvat (financiar, crearea de rețele, oportunități de schimb de practici etc.), care va permite trecerea către o etapă continuă de scalare (națională și internațională), construirea capacității organizaționale la nivelul partenerilor locali, investirea în modernizarea și actualizarea metodologiei de către organizația autorului (prin cercetări suplimentare, contribuții din partea ONG-urilor naționale de implementare), bibliotecii sau alte grupuri de profesioniști), rafinarea politicilor UE și, ulterior, recomandările pentru îmbunătățirea cadrelor juridice naționale. Și acest lucru ar trebui făcut implicit, nu printr-un proces dureros și contraproductiv de găsire a liniilor de finanțare suplimentare potrivite, sau adaptarea proiectului pentru a părea unul nou, pentru a fi eligibil pentru finanțare pe scheme similare. Realitatea este că de multe ori organizațiile, cum ar fi ONG-urile, se luptă să mențină profesioniști activi în afara programelor finanțate, deoarece depind de multe ori doar de granturi. Asta înseamnă că există un efort continuu și stres pentru a găsi oportunitățile de finanțare potrivite care să permită continuitate în implementarea unui program specific. Asta înseamnă, de regulă, că aceiași oameni, implementatorii proiectelor, sunt și cei care scriu noile aplicații, într-un echilibru constant între munca expertă de asigurare a succesului activităților și găsirea de soluții pentru asigurarea creșterii concept și program. Acest lucru se poate și ar trebui să se schimbe și este una dintre recomandările principale, adică să se trateze diferit proiectele strategice dovedite și să aibă linii de finanțare desemnate care să cuprindă nu numai etapele de pilotare, ci și pe cele de creștere, inclusiv sprijinul pe termen mediu și lung pentru menținerea echipelor active (pentru asigurarea continuității, extinderea, actualizarea și modernizarea metodelor).

Continuarea abordării interinstituționale/tineret în cadrul tuturor politicilor

Fiecare dintre cele patru țări incluse în acest document are un fel de abordare interinstituțională în ceea ce privește politicile de tineret. Cu toate acestea, uneori, acest lucru necesită forme suplimentare de acțiune pentru a le face realitate. Ideea și recomandarea noastră este să avem o abordare în tandem, atât inter-instituțională, cât și interdisciplinară, iar pentru această cartografiere trebuie făcută ecosistemul instituțional existent. Acest lucru va permite să vedem unde ne aflăm, ce domenii mai trebuie abordate, care este potențialul de creștere al diferitelor entități din ecosistem (de exemplu, ce programe sunt suficient de mature pentru a fi extinse, pentru a ajunge la noi audiențe și ce sprijin este necesar), care sunt nevoile, ce punți ar

trebui făcute între organizații, instituții și grupuri de profesioniști. Aceasta este o activitate strategică și nu poate fi realizată în mod corespunzător fără implicarea organismelor UE și naționale.

Uită-te la mai multe instituții ancoră

Una dintre cele mai importante aspecte ale acestui program și, ulterior, una dintre principalele recomandări este să se ia în considerare instituții-ancoră suplimentare atunci când implementează astfel de metodologii pentru tineret. Un exemplu, care s-a dovedit deja a fi o bună practică, dezvoltată prin programul actual, este implicarea rețelei de bibliotecari publici ca lucrători de tineret care facilitează grupurile de tineri. Acest lucru a fost testat deja în peste 30 de biblioteci din România, în special în comunități de dimensiuni mici și mijlocii (sate și orașe mici, mai puțin de 30.000 de locuitori). Meciul a fost instantaneu, biblioteca dobândind un nou serviciu de oferit comunității, bibliotecarul dobândind noi competențe și expertiză, adolescenții având contextul potrivit pentru a vorbi într-un spațiu sigur despre problemele cu care se confruntă. Un punct forte important care implică bibliotecile în astfel de abordări este că bibliotecarii sunt deja folosiți în lucrul cu tinerii, iar continuitatea programului este mai probabil să fie asigurată, deoarece ratele de uzură în cadrul comunității profesionale a bibliotecarilor sunt mai mici decât în cazul ONG-urilor profesioniști. A avea un astfel de serviciu util comunității adaugă la prestigiul și semnificația bibliotecii ca principal centru social, cultural și bazat pe cunoaștere la nivel local. Ceea ce spunem noi nu este că bibliotecarii ar trebui să înlocuiască ONG-urile în implementarea metodologiilor de tineret, ci să completeze și să lucreze împreună. Alți profesioniști care ar trebui să fie luați în considerare, ar putea fi, de exemplu, psihologii școlari, acolo unde există, iar dacă există, aceasta este o șansă bună de a construi capacitatea la nivelul acestor grupuri de profesioniști. Nu am testat lucrul cu ei, dar am avut discuții și se pare că există un interes în acest sens. Ideea este că să încercăm să ne uităm la instituții ancoră suplimentare, decât, să spunem, școli. Par potrivirea perfectă, din moment ce tinerii sunt deja acolo, dar am putea ajunge să realizăm că există alte instituții importante, cum ar fi bibliotecile, care sunt de fapt mai potrivite pentru inițiative de educație non-formală pe termen lung. După cum a spus Jamie Robert Volmer, „Școlile nu pot face asta singură”.²⁷

Investește în formare și reinstruire

Acest punct este foarte legat de primul, odată ce o metodologie își dovedește eficacitatea, a putea accesa resurse suplimentare pentru a extinde și a dezvolta programul și abordarea, înseamnă și resurse pentru a menține profesioniștii la curent cu noi tehnici de facilitare și de gestionare a grupurilor de tineri. Aceasta înseamnă oportunități de formare și recalificare.

Ocupați-vă de acțiuni legate de tineret atât la nivel național, cât și local

În democrații, descentralizarea puterii și a modului în care sunt luate deciziile este o normă, nu o excepție, prin urmare se pot face multe concentrându-se pe măsuri la nivel local, inclusiv investiții în programe legate

²⁷ Vezi un articol de John McKnight, <https://johnmcknight.org/re-functioning-a-new-community-development-strategy-for-the-future-learning-nine/>

de tineret. Modul în care o primărie conduce, de exemplu, planificarea urbană, să fie prietenoasă și atractivă cu tinerii, implicând tinerii în procesul decizional, oferă un indicator despre cât de mult se poate face, fără a cere intervenții la nivel național. Modul în care o companie privată creează contextul pentru ca părinții să poată accesa diverse servicii care sunt utile și necesare copiilor lor (de exemplu, reduceri pentru activități sportive, culturale și sociale, pentru sesiuni de terapie, orientare în carieră și mentorat etc.) este de asemenea, un exemplu despre cât de mult se poate face dacă ne concentrăm pe victorii la scară mică și creăm un ecosistem de sprijin care să ofere fiecărui actor local dintr-o comunitate oportunitatea de a lua măsuri în sprijinirea programelor și inițiativelor pentru tineret. Munca pentru tineret nu este treaba unei entități, a unui singur sector, este o invitație adresată întregii societăți de a se implica și, atunci când se întâmplă asta, ne dă un semn că luăm în serios tinerii ca tineri și nu ca oameni, nu încă. adulții.

Recunoașteți profesioniștii și organizațiile care fac programe pentru tineret

Lucrul cu tinerii este uimitor de plin de satisfacții, dar nu este ușor, nu poate fi făcut de nimeni, nu este bine, cu siguranță și nu obține atât de mult credit pe cât ar trebui. Crearea mai multor contexte pentru a recunoaște la nivel european și național munca extraordinară a lucrătorilor de tineret și a organizațiilor care lucrează cu copiii și adolescenții este esențială pentru a oferi prestigiu acestor profesioniști și muncii lor. Aceștia sunt oamenii care pregătesc viitoarele generații de cetățeni care ar trebui să facă, în plus, comunitățile la care țin, locuri mai bune, mai bune decât o fac generațiile actuale. Să găsim modalități de a aprecia mai bine lucrătorii de tineret și munca lor. Instituțiile UE și naționale pot da un impuls acestui proces de prestigiu lucrătorilor de tineret. Acest lucru se termină prin a ajunge la schimbarea normei sociale, iar aici propunem să investim în campanii și programe de schimbare a comportamentului.

Investește în diplomație blândă

Pentru a spune simplu, să avem parlamentari la nivel național și UE, la bord pentru a promova legislația legată de programele pentru tineret, într-un mod interdisciplinar, interinstituțional. Acest lucru se poate face cu siguranță în jos și se întâmplă deja în multe locuri prin munca ONG-urilor și a diferitelor grupuri de profesioniști, dar a avea și o abordare de sus în jos completează primele acțiuni și contribuie la punctul menționat mai sus, privind crearea contextului pentru prestigiu, pentru și pentru lucrătorii de tineret și organizațiile care lucrează cu și pentru tineret.

Căutați bugete la nivel local chiar dacă nu sunt suficiente

Realitatea pe care am văzut-o în timpul implementării metodologiei pentru tineret în Bulgaria, Letonia, România și Spania este că o combinație între utilizarea instituțiilor de ancorare potrivite, concentrarea pe anumite comunități, flexibilitatea în adaptarea instrumentelor și metodei, adaptate specificului local, oferă mult spațiu pentru idei noi și accesând diverse resurse, inclusiv una financiară și expertiză. În România, de

exemplu, munca la sate, cu bibliotecari, a însemnat în diverse cazuri un acces mai simplu și mai ușor la factorii de decizie, adică consiliul local, și obținerea de fonduri pentru ca grupul de tineri să continue, a oferit și bibliotecarului o șansă. să caute sprijin direct în cadrul comunității, găsirea, de exemplu, unui psiholog dispus să se ofere voluntar în acoperirea anumitor subiecte ale metodologiei, găsirea unui sponsor local dispus să sprijine anumite materiale necesare grupului de tineri pentru a întreprinde un proiect comunitar (de exemplu, curățarea parcului local) . Aceștia sunt pași importanți către autosuficiență și asigurarea continuității metodologiilor dovedite de succes, dar nu ar trebui să fie singura sursă de sprijin, decorul optim fiind o modalitate mixtă de acoperire a nevoilor ca astfel de programe să aibă recurență și să crească, de-a lungul timpului. ani, în calitate, conținut și amploare.

În final, să încheiem cu câteva reflecții deschise, spunând că:

- Există diferite etape de dezvoltare și implementare a politicilor legate de tineret în cele patru țări;
- Drepturile tinerilor sunt protejate prin constituții, prin legi, dar acest lucru nu este suficient, politicile și strategiile, chiar și alocarea de fonduri, nu sunt sfârșitul poveștii, ele sunt de fapt doar începutul normal al discuției despre cum ne comportăm și acționăm. ca societate pentru a avea copii și adolescenți sănătoși;
- Suntem încă într-o fază de conectare a punctelor;
- Ceea ce se întâmplă este bun, dar cu siguranță nu este suficient;
- A fi parte a UE contează foarte mult, oferă mai multe instrumente pentru a le face corect;
- Acțiunile de prevenire ar trebui să prevaleze asupra acțiunilor punitive, iar aici este vorba despre paradigmele care stau la baza conceperii politicilor și planurilor noastre de acțiune pentru tineret, în cele din urmă, abordarea și acțiunile privind drepturile tinerilor arată gradul de emancipare pe care suntem gata să-l întreprindem în societățile noastre;
- Societatea civilă este crucială, dar nu poate face asta singură, nici școlile, nici bibliotecile, nici autoritățile locale; avem nevoie de abordări inteligente care să ofere tuturor miza în asta.

NOI. REFERINȚE

1. Pentru mai multe detalii, consultați <https://www.unicef.org/bulgaria/en/media/9361/file>
2. Vezi, www.jaunatneslietas.lv
3. Vezi, <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/73834>
4. Vezi, <https://www.mfamilie.gov.ro/>
5. Vezi, <http://mts.ro/wp-content/uploads/2015/01/Strategia-tineret-ianuarie-2015.pdf>
6. Vedeți textul în format original aici, <https://national-policies.eacea.ec.europa.eu/youthwiki/chapters/romania/overview>
7. Vezi versiunea în română aici, https://www.cdep.ro/pls/proiecte/docs/2018/pr716_18.pdf
8. Pentru mai multe informații, consultați, <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2021-9347#:~:text=La%20ley%20tiene%20por%20objeto,integral%2C%20que%20incluyan%20la%20sensibilizaci%C3%B3n%2C>
9. A se vedea, https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2021-13472
10. A se vedea, <https://www.boe.es/buscar/doc.php?lang=es&id=BOE-A-2003-18088>
11. A se vedea raportul raportului UNICEF, Analiza sistemului de protecție a copilului în Bulgaria, p. 110, <https://www.unicef.org/bulgaria/en/media/9361/file>
12. la fel
13. la fel
14. Inițiatorul memorandumului a fost ONG-ul „Papardes Zieds”, vezi <https://papardeszieds.lv/>
15. Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (CETS nr. 210), a se vedea, <https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/text-of-the-convention>
16. Drepturile copiilor în România, a se vedea, https://www.unicef.org/executiveboard/media/11646/file/2022-PL28-Romania-draft_CPD-EN-2022.06.13.pdf
17. A se vedea, <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2020-17264>
18. A se vedea, <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2010-3514>
19. Vezi, <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2021-9347#:~:text=La%20ley%20tiene%20por%20objeto,integral%2C%20que%20incluyan%20la%20sensibilizaci%C3%B3n%2C>
20. A se vedea, <https://www.lamoncloa.gob.es/consejodeministros/Paginas/enlaces/290621-enlace-lgtbi.aspx>
21. *Ora de dirigenție*, în limba română
22. Vezi, <https://www.acor.ro/>
23. Vezi, <https://www.aor.ro/>
24. Vezi, <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2021-9347#:~:text=La%20ley%20tiene%20por%20objeto,integral%2C%20que%20incluyan%20la%20sensibilizaci%C3%B3n%2C>
25. A se vedea, https://www.congreso.es/public_oficiales/L14/CONG/BOCG/A/BOCG-14-A-62-5.PDF
26. A se vedea, <https://www.lamoncloa.gob.es/consejodeministros/Paginas/enlaces/290621->

enlace-lgtbi.aspx

27. Vezi un articol de John McKnight, <https://johnmcknight.org/re-functioning-a-new-community-development-strategy-for-the-future-learning-nine/>